

Hüzün

— Şair Elîda · 20 Ekim 2016

Yine gönlümün taze baharları güze çıktı,
Gözlerim dolu, bedenimi gizleyense loş ışıktı.
Akşamın hüznü asfalta imzasını bırakırken
Ruhumu dürtüklüyordu içimdeki yıkıntı.

Bir dizenin ucundaki köhnemiş her kelime
Bulaşıyor satır satır, rüzgar selamıyla elime.
Göğün altında karanlığın şatafatlı gölgesi
Davet ediyor ruhumu ihtişamlı ölüme.

Daha bir sıcak akarken damarımdan kanım
Hüzün yapraklarını döküyor sol yanım.
Ölüm, yağmur güzelliğiyle yağarken üzerime
Dağılıyor bir çığlık gibi çılgın gözyaşlarım.

Elif Çetinkaya